वृहो*ष्ट्रयेन्मण्ठपांस्तान् यानास्कन्नहविर्ग्रहः।
'यस्ते' होमोनु†मार्त्विज्यो निहता वाहुभिर्भवेत्॥
स्कन्देदेककपालश्चेत्यस्थानं कल्पयेत् प्रजा।
'प्रति' तं मन्त्रयेत् 'अस्कान्' प्रायश्चित्तं जुहोति हि॥
'येदेवाये' यज्ञविघ्नकरोऽसर्व्वह्नुतिर्हविः।
'उतत्य'ऽभक्षिते सोमचमसे तिसृभिर्हुतिः॥
'तदित्' प्रक्षालितं पात्रं चमसेष्वपि संसृजेत्।
'प्रति'वृष्टं मन्त्रयेत तमिन्दु‡रिति भक्षयेत्॥

इति दशमोऽनुवाकः।

अथ एकादशोऽनुवाकः।

(१) दशमे सौमिकप्रायश्चित्तमन्त्रा उक्ताः। एकादशे दार्शिकादौ प्रायश्चित्तमन्त्रा उच्यन्ते। तत्र प्रथमं मन्त्रमाह। "ब्रह्म प्रतिष्ठा मनसो ब्रह्म वाचः। ब्रह्म यज्ञानाꣳ हविषामाज्यस्य। अतिरिक्तं कर्मणो यच्च हीनम्। यज्ञः पर्वाणि प्रतिरन्नेति कल्पयन्। स्वाहाकृता हुतिरेतु देवान्" इति। 'ब्रह्म' सर्व्वजगदपादानं, यत्सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेत्युपनिषदि प्रोक्तं, तदेव 'मनसः', 'वाचः', 'यज्ञानां' दर्शपूर्णमासादीनां, 'हविषां' पुरोडाशादीनां, विशेषतः 'आज्यस्य', च 'प्रतिष्ठा' निर्वाह-

---

* 'वृहः' इति प्रतीकम्।
† 'अनु' इति प्रतीकम्।
‡ 'इन्दुः' इति प्रतीकम्।